

Nr 27.

Ankom till riksdagens kansli den 19 april 1940 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion angående utredning om ytterligare bekämpande av nötkreaturstuberkulosen m. m.

(1:a avd.)

I en inom andra kammaren väckt, till jordbruksutskottet hänvisad motion, nr 196, av herr *Holmbäck* har hemställts, att riksdagen ville hos Kungl. Maj:t hemställa om utredning om ett ytterligare bekämpande av nötkreaturstuberkulosen samt av smittsam kastning och juverinflammation hos nötkreatur utöver vad som med gällande lagstiftning är möjligt.

Beträffande de skäl, som åberopats till stöd för motionen, hänvisas till denna.

De bestämmelser, som för närvarande reglera *det statsunderstödda bekämpandet av tuberkulos hos nötkreatur*, tillkommo efter statsmakternas beslut i frågan vid 1934 års riksdag (prop. nr 121; jordbruksutskottets utl. nr 84; riksdagens skr. nr 287). De återfinnas till huvudsaklig del i tre den 30 juni 1934 i administrativ ordning utfärdade kungörelser: nr 402 om vissa åtgärder mot tuberkulos hos nötkreatur (ändrad genom kungörelserna nr 836/1937 och 687/1938), nr 403, om åtgärder mot tuberkulos i juvret och könsorganen hos nötkreatur (ändrad genom kungörelsen nr 701/1938) samt nr 436 om införsel av nötkreatur till de sex nordligaste länen och Gotlands län. Till grund för propositionen till 1934 års riksdag hade legat en utredning verkställd av särskilt tillkallade sakkunniga (1929 års nötkreaturstuberkulossakkunniga), nämligen hemmansägaren J. L. Brännström i Brännan, nuvarande föreståndaren för Hallands läns hushållningssällskaps tuberkulosavdelning, t. f. byråchefen i medicinalstyrelsen E. S. J:son Jerlov, tillika sekreterare, och godsägaren G. A. von Hofsten, Kilagården, Kålltorp, vilka den 21 oktober 1930 avgivit betänkande med förslag i ämnet (statens off. utr. 1930: 23).

Det *statliga bekämpandet av smittsam kastning hos nötkreatur* regleras enligt två den 17 juni 1938 utfärdade kungörelser, nr 402 om åtgärder mot smittsam kastning hos nötkreatur och nr 403 med föreskrifter vid tillämpning av epizootilagen å sjukdomen smittsam kastning hos nötkreatur. Denna fråga behandlades vid 1938 års riksdag (prop. nr 226; jordbruksutskottets utl. nr 83; riksdagens skr. nr 279). Till grund för propositionen till 1938 års riksdag hade legat en utredning verkställd av medicinalstyrelsen och lantbruksstyrelsen gemensamt, vilka ämbetsverk den 11 juni 1937 avgivit betänkande med förslag i ämnet (statens off. utr. 1937: 19).

Utskottet.

Som av utskottets utlåtande nr 26 närmare framgår, uppdrog Kungl. Maj:t den 28 april 1939 åt medicinalstyrelsen och lantbruksstyrelsen att gemensamt verkställa utredning om ändrade bestämmelser angående det statsunderstödda bekämpandet av tuberkulos hos nötkreatur. Styrelserna, som alltjämt fortsätta utredningen, ha den 22 januari 1940 avgivit förslag till åtgärder mot tuberkulos inom vissa län, bland annat de sex nordligaste länen och Gotlands län, m. m. På grund av denna pågående utredning synes någon åtgärd från riksdagens sida rörande nötkreaturstuberkulosen i anslutning till motionen icke erforderlig.

Med hänsyn till de så sent som år 1938 fastställda reglerna rörande det statliga bekämpandet av smittsam kastning hos nötkreatur torde för närvarande några ytterligare åtgärder mot denna sjukdom knappast böra vidtagas. Viss erfarenhet av detta bekämpande, sådant det nu är reglerat, måste i varje fall först avvaktas.

Vad slutligen angår juverinflammation hos nötkreatur torde de veterinärmedicinska kunskaperna om denna infektionssjukdom ännu icke möjliggöra ett ordnat bekämpande. Enligt utskottets mening torde det ej heller av flera orsaker vara tillrådligt att, medan ännu såväl tuberkulosbekämpandet som bekämpandet av smittsam kastning pågå, igångsätta ytterligare ett bekämpande av smittsamma sjukdomar hos nötkreatur. Utskottet anser sig därför ej heller kunna tillstyrka motionen i denna del.

Under återopande av det anförda hemställer utskottet,

att motionen II: 196 icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 18 april 1940.

På jordbruksutskottets vägnar:

C. J. JOHANSSON.

Närvarande: se utlåtande nr 26.
